

DEBRECZENI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:				A szerkesztésért felelős Kutas Imre kiadó s laptulajdonos	Szerkesztőség Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet) Kiadóhivatal Piacz-utca 79. sz. Gáll-ház (földszint) Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel
Helyben:		Vidékre:			
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona		
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "		
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "		
Egy hónapra	1 "	Egy hónapra	2 "		

Felekezeti és reakció.

— junius 10.

Szerencsés szónok, olyan, a ki megtalálja a szük és tetszetős formáját annak mit mondani akar, Bánffy Dezső báró mint miniszterelnök soha sem volt. Ilyen szónokká most sem lett, midőn ellenzéki terjedelmeket képvisel. Megmutatta ezt a kolozsvári protestáns értekezleten tett nyilatkozata. Egy kiirthatatlan darab bilámszerű **talentum van benne**, melytől elbicsaklik a szájában a szó és így Kolozsvárott, hova átkot mondani vorult, ismét ádania kellett. Határozottan tiltakozott ugyan ellene, hogy akciójának bármely politikai jelleget vagy csak politikai színezetet is tulajdonítsanak, de ugyan azzal a lélegzetvétellel, melylyel ezt a tiltakozást kimondja, szinte fantasztikus felhívást intéz a protestáns szellemhez, a felekezetihez; hogy védekeznek a nálunk is „kettőzött erélylyel és kiméletelem nem ismerő vakmerőséggel fellépő reakció” ellen. Valóban oly teljesen ment ez minden hatalmi vágytól, minden politikai színezettől? Ha csakugyan így van, akkor az indítványozó nem gondolta át s nem mérlegelte teljesen indítványa horderejét: felekezeti akciók, melyek a dogma és humanitás megszentelt kereteiből kilépnek, mindenütt politikai jelleggel bírnak. De főleg Magyarországon, mint azt az ország történelmének majd

lapján minden feltalálhatjuk. Nos éppen Bánffy báró egyike azoknak, kiket körülugróz a gloria, hogy életerőssé tették azokat a szabadelvűség lényegéből, a szabadelvű pár kezdeményezéséből eredő törvényeket, melyek a felekezeti szellemét az állami politika épületétől, hol az csak áldatlanságot képes véghezvinni, száműzzék és így Magyarország egységes nemzeti fejlődését biztosítani és előmozdítani hivatvák. Ugyan az a Bánffy báró tesz most egy ugrást, egy éppen nem veszélytelen ugrást hátra felé és a saját multja ellen fordul, a mennyiben terpeszkedni engedi a felekezeti, melynek tulajdonképpen és harc kedvét felizgatja, holott Bánffy báró nagyon jól tudja, és mind ez ország volt vezető államférfiának tudnia kell, hogy nálunk a felekezeti — elég, ha csak a román agitációra emlékeztetünk az ország keleti, és a pánszlávra az ország északi részén egyszermind a nemzetiségi; magyarellenes törekvések takarója. Valjon mint vezető államférfi mert volna hasonlóképpen eljárni? Nehezen; a saját működésével való nyílt ellenmondásáról eltekintve, a nagy felelőségtől is visszajedt volna. Minden jó magyar, legyen bár hivatalos működésben, vagy sem, kell hogy aggaszson a felelőség, hogy a haza ellenségeinek, közvetlen vagy közvetve, segítséget nyújtott. Bánffy báró persze a reakció ellen akar vonulni s akarja heveit vonultatni mely reakció „hihetetlen vakmerőséggel“

kezd fellépni; de eddig ugyan egyetlen egy sikerrel sem pompázhatta így a hihetetlen vakmerőség inkább amaz állításra vonatkozik, mint a reakcióra.

De tegyük fel a legvégső esetet: a reakció csakugyan kezd már közeledni: nem kell e ekkor őszintén szabadelvű politikusnak legforróbb törekvését, egész tehetségét arra fordítani, hogy minden szabadelvű elem a közös elv, a közös szabadelvű meggyőződés zászlója alatt gyülekezzen? Bizonyosan igen; e helyett azonban Bánffy báró a szabadelvűket, kiket Széll Kálmán, az a férfi a ki tántoríthatatlan szabadelvűségének számos próbáját szolgáltatta és szükség esetén új próbáit szolgáltatni szilárdan el van tökévelve, végre egyesített, felekezeti szerint szétválasztani iparkodik. Ha tehát mégis felmerülne a kérdés, hogy hát hol lehet rátalálni a reakcióra, Bánffy bárónak egy kissé feszélyeztetnek kellene lennie, hogy hű felvilágosítást és őszinte feleletet adjon. Mert ha még oly igen azt akarta is, hogy a Széll-kormányzatra átkot mondjon, mégis önkénytelenül is megáldania kellett azt.

A rimaszombati mandátum, Rimaszombatról táviratozzák, hogy Rimaszombat és kerületének szabadelvű pártja ma megtartott jelölési értekezletén egyhangulag és nagy lelkesedéssel képviselőjelöltjeül Draskoczy Lászlót kiáltotta ki.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZAJA

Egy ismerős ur.

— Egy leány története. —

A bájos Vanda, mikor kikerült a kórházból, olyan helyzetben volt, aminőben azelőtt soha: nem volt lakása és nem volt egy kopékja se. Már most mit csináljon?

Legelőször is a zálogházba ment, ahol — türkizgyűrűjét, — egyetlen értékes holmiját — zálogba tette. Egy rubelt kapott rá... De mit vehet egy rubelen?

Nem kaphat erte se divatos jaquetet, se magas kalapot, se szép cipőt, e dolgok nélkül pedig szinte úgy érezte magát, mintha meztelenül járna. Azt képzelte, hogy nemesak az emberek, hanem még a lovak és kutyák is csak őt bámulják s kinevetik a ruhájának az egyszerűsége miatt. Csak a ruhájára gondolt, míg az a kérdés, hogy hol fog aludni és mit fog enni, egyáltalán nem nyugtalanította.

— Csak legalább egy ismerős urral találkoznám!... gondolta magában... Pénzt kérnék tőle... És nem utasíthatna el, mert...

De nem találkozott egy ismerős ural-

sem. Nem lett volna nehéz rájuk találni a Renaissanceban, de a Renaissanceba ilyen egyszerű ruhában, kalap nélkül nem eresztik be.

Mit csináljon?

Hosszas vonakodás után, miután már belefáradt a sok járásba, ülésbe és töprengésbe, rászánta magát a legvégső eszközre, — arra, hogy valamelyik ismerős urat meglátogassa s pénzt kér tőle.

— De hát melyikhez menjek? ... Misához nem mehetek, mert megnősült... A vöröshaju öreg meg egész nap hivatalban van...

Eszébe jutott Finkel fogorvos, egy kikerestkedett zsidó, aki három hónappal ezelőtt karpereczet ajándékozott neki, s akinek egyszer a Német Klubban souper alatt egy pohár bort öntött a fejére. Mikor ez a Finkel eszébe jutott, Vanda nagyon megörült.

— Bizonyosan kapok tőle valamit, csak otthon találjam... gondolta magában, mikor elindult a fogorvoshoz. Ha pedig nem ad semmit, akkor összetöröm a lámpáját...

Mikor a fogorvos lakásához közelebb ért, már készen volt a terve; nevetve szaladt föl a lépcsőn, beront az orvos szobájába, s huszonöt rubelt követel tőle... De mikor odaért s a csengőhöz akart nyulni, — magától

szétfoszlott egyszerre a terve. Vanda hirtelen félni kezdett, sőt remegett is, — ami ezuttal először történt vele. Durva és szemtelen csak vidám társaságba szokott lenni, — most azonban, közönséges ruhában, s egy közönséges kéregető szerepében nagyon józannak félénknak érezte magát. Szégyen és félelem fogta el.

— Talán már el is felejtett, — gondolta magában, s nem merte megnyomni a csengőt... — S hogy menjek be hozzá ilyen ruhában? Olyan vagyok, mint valami koldus, vagy szobaleány...

Vanda megnyomta a csengőt... Az ajtó mögül léptek zaját hallotta.

— Itthon van a doktor ur? — kérdezte.

Most már jobb szerette volna, ha a portás nemmel válaszolt volna. Ehelyett azonban bebocsátotta az előcsarnokba, s levette válláról a köpenyét,

A lépcső nagyszerű volt, sőt pompás, e fényűzésből azonban Vandának leginkább egy nagy tükör tűnt föl, amelyben egy elzüllött elakot látott, akin nem volt se divatos jaquet se magas kalap... S különös, hogy most, mikor oly szerényen volt felöltözve, mint valami mosónő vagy varrónő, megint nagyon szégyellte magát; nem volt benne semmi ei-

A jelöléshez a kerület egyesült ellenzéki polgársága is csatlakozott. A jelölt nyomban megtartotta programbeszédét, amelyben a többek között a következőket mondta: „A kezembe veszem a zászlót, melyre a jog, törvény és igazság jelszavait írta a miniszterelnök. Az ország erősségét, jövőjét lakosainak békés együttélésében, közremunkálkodásában látom — ennél fogva a nemzetiségeknek és felekezeteknek törvényes jogait betartani kívánom, mert ha Európa országai között a nagy áldozatok árán megszerzett helyet megtartani akarjuk, úgy a legszorosabb kapcsolatban kell együtt működnünk a haza javára. A jelölt azután kijelentette, hogy föltétlenül hívja Széll Kálmán miniszterelnöknek és a szabadelvű pártnak. A programbeszédet a választóközönség nagy tetszéssel fogadta és élénken helyeselte. A jelölésről ma táviratilag értesítették Széll Kálmán miniszterelnököt és br. Podmaniczky Frigyest, a szabadelvű párt elnökét.

Munkásnyomor itthon és Amerikában.

Kissé különösen hangzik: aratás előtt munkásnyomor. Pedig úgy van. Az Alföldi munkanélüliek száma napról-napra óriás mértékben szaporodik, úgy, hogy a földművelési miniszter, hogy könyítsen a munkások során, huszonhat törvényhatóság területén megbizta a hatóságokat, hogy a mezőgazdasági munkásokat közvetítse.

A hatóságok pedig alig győzik a sok kérdezősködést, hogy hol van nagyobb vállalat, a melynél az éhező alföldi földmunkásokat el lehetne helyezni. Szegeden még a tavasszal ezrével voltak a munkanélüliek. Néhány százat a tiszai kótró-telepen alkalmaztak, a többi tizenként-huszonekint elosztott kisebb munkálatokhoz. Azért vagy ötszáz földmunkás keres foglalatosságot, a nélkül, hogy reményük lehetne valami munkára.

Szeged környékén ijesztő a munkások nyomora. Csongrád-megyében, a következő számban vannak a munkanélküli mezői munkások: Mindszentén és Környén ezer ember, Csongrádon ötszáz, Dersmán négyszázötven, Csabán háromszázötven, Szegváron, kétszázhatvan Kisteleken kétszázötven, Ó-Becsen két száz, Topolyán két száz, Buzdában négyszázhatvenkettő, Szantován három száz, Hódmező-Vásárhelyen száznyolcvan, Algyőn százötvenhárom, Zentán száz, és így tovább. Magyarországon Csongrád-megyében ötezer mezői munkásnál több van most júniusban, kenyér nélkül.

A hatóságok csakis mezőgazdasági munkások elhelyezését vállalják el, s így az iparosokkal nem törődhetnek. Az alföldi kisiparosok védelem nélkül vannak s százával vándorolnak egyik városból a másikba. Legfőleg az ipartestületek vesződnek ügyes-bajos dolgaikkal, de keresetbe bizony nem igen juttatják őket pedig képzett, derék mesteremberek ezek nem élnek a más nyakány és nem foglalkoznak világrentegő tanvikkal? Arra is csak kevés gondol, hogy valahol a külföldön keresse a boldogulását. Munkásember a fiát ma már mind állami pájára szánja. Vasut, posta, állami intézetek iteli vannak munkások gyermekeivel. Sokan arra adják a fejüket, hogy boltot nyitnak, persze a kellő üzleti ügyesség híján nem tudnak elérni semmit. Az ő elemük csak a munka s elsősorban a földmunka. Ha ebből nem élhetnek meg, a legszomorubb jövő vár az alföldi munkásnépre.

Az Amerikába bevándorolt európai munkások is végtelen nyomorban selylődnék. New Yorkban például több, mint hetvenötezer munkás, a legtöbbje családosul jár-kel az utcákon s hiába keresnek birminő foglalkozást. A szerencsétlenek legnagyobb részét az a remény csalta az újvilágba, hogy a newy-

orki földalatti vasut építésénél alkalmazást nyerhetnek. A munka nélkül valók száma napról-napra nagyobbodik. A bevándorlás Ausztria, Magyarországból, Olaszországból, Oroszországból és Németországból sohasem volt oly nagy, mint az idén.

Január elsejétől április 30 áig nem kevesebb, mint 120.633 bevándorló érkezett Észak-Amerikába. A bevándorlottak legtöbbje rövid idő múlva elhagyta New Yorkot és tovább utazott nyugat felé, a hol a farmokban és gyárakban remélnek munkát szerezhetni. New Yorkban azért nem tudnak munkát kapni, mert a földalatti vasuti vállalatnál első sorban newyorki, másodsorban pedig amerikai munkásokat alkalmaznak s csak ha ilyen sincsen, kerül a sor az európai bevándorlottakra.

Több newyorki munkás egyesület már a törvényhozáshoz fordult, hogy az ijesztő mértékben növekedő bevándorlást törvényes intézkedésekkel még jobban korlátozzák.

Frivol házassági regény.

(Községi tisztviselő, mint törökbasa.)

— Saját tudósítónktól. —

— június 10.

Épen nem idyllikus szerelmi regény egyik epizódjában tartott ma fenyítő tárgyalást a szegedi büntető járásbíró.

A tárgyalás egy szomszédos község egyik tisztviselőjének frivol házasságtöréséből merítette anyagát, amelyről itt irunk jelentést — névtelenül, egy bánatos, halovány uraszonyra való tekintetből, aki már elvált a drága uratól.

A házassági regény a következő:

A községi tisztviselő felesége egy alkalommal berándult Szegedre s hosszabb időt töltött itt lakó rokonainál. Egyszer levelet

szántás, semmi szemtelenség, sőt már nem is Vandának, hanem csak Nasztja Kanavkinának képzelte magát . . .

— Kérem, — szólt a szobaleány, aki a fogorvos szobájába bevezette, — azonnal jön a doktor ur, tessék leülni.

Vanda ledőlt egy puha karosszékre.

— Egyszerűen azt mondom neki, hogy adjon kölcsön huszonöt rubelt — gondolta magában . . . Ez nagyon tisztességes dolog, mert a fogorvos ismerősöm . . . Csak legalább kimenne ez a szobaleány . . . Az ő jelenlétében különös volna . . . Egyáltalában minnek áll itt ez a leány?

Körülbelül öt perc múlva nyílt az ajtó, s bejött Finkel, egy nagy, kövér arcú kidüledt szemű fekete zsidó . . . Az arca, a hasa, a tokája, mindene a jólakottságra vallott és olyan visszataszító volt . . . A Renaissance-ban vagy a német Klubban rendszeren sokkal vidámabb volt; sokat költött a nőkre, szívesen tverte a tréfájukat. Mikor például Vanda egy pohár bort öntött a fejére, csak mosolygott, s ujjával fenyegette. Most azonban komor volt és álmos, és fontoskodott mint valami hivatalfőnök.

— Mit parancsol? — kérdezte anélkül, hogy ránézett volna Vandára.

Vanda egy pillantást vetett a szobaleány komoly arcára, majd Finkel kövér alakjára, aki őt nyilván nem ismerte meg, s elpirult.

— Mit parancsol? — szólt az orvos most már kissé idegesen.

— A . . . a . . . a fogam fáj — dadogott Vanda.

— Aha . . . melyik foga? Hol?

Vandának eszébe jutott, hogy van egy odvas foga.

— Itt lenn . . . a jobb oldalon . . . — dadogott zavartan.

— Hm, hm . . . Nyissa ki a száját.

Finkel összeráncolta a homlokát, s aztán elkezdte a beteg fogat nézegetni.

— Fáj? . . . — kérdezte s valami hegyes vassal elkezdett kotorászni a fogban.

— Igen . . . — hazudott Vanda . . . Ha emlékezném rá, — gondolt magába, — bizonyosan megismerne azonnal. De ez a szobaleány . . . ! Ugy minek áll itt . . . !

Finkel valami gőzgéppel befújt a szájába, s így szólt:

— Nem tanácsolnám, hogy ezt a fogat kitömésse, mert ugye sok hasznát vehetné már . . .

Miután még egy ideig kotorászott a fogban, s dohányos ujjával mngtapogatta Vanda nyáját, visszafojtotta a lélekzetét s valami hideget dugott Vandának a szájába . . .

Vanda hirtelen rettenetec fájdalmat érzett, fölkiáltott, s belekapaszkodott Finkelnek a karjába.

— Nem baj, nem baj . . . — mormogott az orvos. — Ugyan ne legyen olyan ijedős . . . Ennek a fognak ugye vehette volna már semmi hasznát . . . Bátornak kell lenni!

S dohányos ujjai között ott volt az odvas

fog, meg is mutatta Vandának. A szobaleány egy esészt tartott eléje . . .

— Otthon hideg vízzel öblögesse a száját . . . sőt Finkel, akkor majd eláll a vérzés.

S meglátzott a fogorvoson, hogy várja, hogy menjen már a látogatója s hagyja őt békén.

— Ajjó, szólt Vanda s az ajtó felé indult.

— Hm . . . és a munkámat ki fogja megfizetni? — szólt Finkel mosolyogva.

— Ah, igen, majd elfeledtem . . .

Vanda nagyon elpirult s odaadta a fekete zsidónak azt a rubelt, amelyet a türkiz-gyűrű-jére kapott.

Mikor kiért az utcára, még jobban szégyelte magát, mint eddig; de most már nem a szegénysége miatt; nem is gondolt arra, hogy nincs magas kalapja, divatos jaquetta és szép cipője. Mikor az utcán véreset köpött, minden vörös folt az ő életéről beszélt az ő rossz és nehéz életéről, azokról a keserűségekről, amelyeket eddig szenvedett s amelyekben holnap, egy hét, egy év múlva sőt egész életében, a halála napjáig mindig része lesz.

— Ó milyen borzasztó élet ez! Ó Istenem, milyen borzasztó ez!

Különben már másnap ott volt a Renaissance-ban és táncolt. Óriási vörös kalapja volt, divatos jaquetta és szép cipője. És egy fiatal kereskedővel vacsorált, aki aznap jött Kazanyból . . .

Csehov Antal.

kapott hazulról, amelyben idegen kéz, névtelenül írta, hogy míg ő Szegeden mulat, az ura meg odahaza ugyancsak éli a világát. Két szép szőke leányt tartott a tisztviselő szolgálatában, két testvért, ezeket gyanúsította a levél.

Az urasszony e levélre tüstént hazautazott. Estére érkezett meg, az ura nem volt otthon. Besietett a szobába s kis idő múlva remegő ajkakkal hívta be a két szőke testvért. Mikor a lányok beléptek, az asszonyt bezárta az ajtót, a kulcsot a zsebébe tette, majd egy hatlövetű, élesre töltött forgópisztolyt tett ki az asztalra.

Azán susogó, dühtől reszkető hangon fordult a leányokhoz:

Mondjátok meg, melyitekkel szeretkeztek az uram? Az én hitvestársam?

A leányok megrendülve hallgattak. A szép tisztviselőné úgy állott előttük, mint egy bosszus angyal. Nagysokára szólaltak meg s azt vallották, hogy ők ártatlanok a dologban az irás rágalom.

Am ez az asszonynak nem volt elég. Már forrt benne a féltés indulatja s haragtól fölcattanó hangon, hazug, álnok, rossz teremtsékeknek szidta le a két megrémült leányt, aztán a szőke testvéreket a saját kezeivel, azokkal az öszeszorult fehér öklöcskéivel lökdöste ki a szobából.

Azán összehalkolt s megüzente az urának, hogy ne is várja többé, elhagyta az otthonát örökre. Mert látta ő jól a szőke testvérek szemcsillóságán, nemcsak azt, hogy hazudtak, hanem azt is, hogy a névtelen levél írója igazat írt. Oh, a nők e tekintetben olvasni tudnak a szemek ragyogásából!

Az urasszony aztán Szegedre költözött, egyenes az özvegyiségbe. Válopört indított a hűtlen ura iránt házasságtörés, frivol törökbaszkodás címén.

A törvény előtt ez be is bizonyosodott s a házastársaknak hitvesi kötelékét a bíróság eltepte.

Ennek az ügynek folytatásaképp ma itélkezett a járásbíró és a tisztviselőék regényében.

Mert a két szőke testvér a revolveres este miatt bepörölte volt gazdasszonyát becsületsértésért és közveszély elleni kihágásért.

A tárgyalásra az elvált asszony fekete ruhában jelent meg, bánatos arcuzal. A két szőke leány pedig virágos, tarka ruhában és jó kedvvel. Mert a két leány még mindig ott lakik a tisztviselőnél... Mindakettő.

A tárgyalás kínos volt. Végre a kellemetlen helyzetnek a bíró ítélete vetett véget, aki a boldogtalan asszonyt az ellene emelt vádak alól fölmentette.

Ezzel a frivol akták lezárultak.

Mi és szerepeink.

— A színészi életből.

A., Debreczeni Hírlap" számára írta

Jászai Mari.

Mi, színészek, kétféle módon építjük fel alakításainkat. Némelyek alólról k o z d i k, mások ismét felülről fognak hozzá.

Az előbbieknél van egy üres telkük, melyre palotát, vagy kunyhót építenek; az utóbbiak közé magam is tartozom — szikla előtt állanak a melyből ki kell, hogy vessék és faragják alakjaikat.

Ugy ahogy azok előtt állanak, oly emberföltétek, s faragok, faragok tehát rajtuk. hogy elérhetőbbek legyenek, mert most még egyelőre a gyermekkorom mesevilágának alakjaihoz: angyalokhoz, ördögökhöz, tündérekhez és sárkányokhoz hasonlók. Faragok, kicsinyitek, emberitek: kényszeritem az alakot, hogy nézzen a szemembe és álljon velem szóba.

Végre bevallják nekem legtitkosabb vágyaikat, hajlamokat és gerjedelmeket, bevallanak mindent, egészen a legesekélyebb toletréztetig, sőt épen a toilette kérdésben minden szereprek egészen határozott, diktatori parancsai vannak számomra. Oh, bárcsak hoznák megukkal az ideálok országából a szabójukat is, mert a toilette kérdések szerzik nekem életem legkeserveesebb óráit. Ezekért a szenvedésekért a szent atya Rómába bátran megadhatná a bünbocsánatot minden elkövetett és elkövetendő bünömért!

Hitemre mondom: nem irigylem a modern kosztümökben fellépő kollegáimat! Mindaddig csak három modern asszonyszerepem volt: Az idegen nő, Magda az „Otthon“-ban és a hercegnő a „Létért való küzdelem“-ben. De ez a három szerep épen elég volt ahhoz, hogy engem tönkretegyen, a vagyonomat felémessze, a hiteletem kimerítse...

A „Létért való küzdelem“ premierje előtt egy hónappal elmentem az ónpáduai hercegnőmmel a szabó műhelyébe és így szóltam — nem a szabóhoz, hanem a hercegnőhöz:

— Fenségednek van még egy hónap ideje és szabad választása: válaszza azt, amit csak szemem-szive megkíván: — az ár mellékes!

Tehát nem kérdezősködtünk, nem alkudtunk, csak rimázkodtunk és könyörögtünk a szabó-souverainhoz, hogy készítsen el a kívánt dolgokat hét hét alatt, hogy az ő próbái után még maradjon egy kevés időnk a színpadi próbákhoz is.

Napról-napra jártunk a szabóműhelybe és próbáltuk órákosszáig: a míg valamennyi „mamzell“ és én magam is halálra nem fáradtunk; és mégis az ellentét az én hercegnőm és a szabó között napról-napra nagyobb és áhíthatatlanabb lett.

A hercegnőnek ugyanis egészen sajátos, egyéni volt az izlése, különös kívánságai voltak, de a szabó oldalán ott állott a divat tyrannusa az ő kérielhetetlen „veto“-jával.

Haszatlan vélte az én hercegnőm: ebben a ruhában nem tudom a karjaimat emelni, az nagyon suhog és sok szint játszik, nyáron csak nem hordhatok prémot, ez a kabát nem illik a méltóságomhoz — hiába, hiába, a divat így akarja és nem másképp!

Végre a tizenkettedik érában, nagynehézen megegyeznek, persze az én hercegnőm huzza a rövidebbet — oh, ezek a szabók, oh, az a divat! Képesek volnának Szűz Máriát is kizavarni nyugalmából, ha ugyan neki szükségé volna egyéb toilettére is, mint egy kék gyapjuszövetre, melyet dereka köré csavar, de a mely túlél minden divatot.

Igen, igen, mi mindent kell nekünk harcban vinnünk, hogy szerepeinket „megszóhassuk“ és fűszerezhessük: eget és poklot, jajt és kacaját — még szerencse, hogy ezt a kettőt mint a kis gyerekek, „egyugyanazon zsákban“ hordjuk magunkkal.

Egyről-másról.

Utazás a kánikula felé.

jun. 11.

Nincs máskülömben. Az akácvirágok elhulltával nem kérjük a cserebogár, sárga cserebogártól, mikor lesz nyár, mert ugyis érezzük, hogy itt van. Meghozzák a piké mellények, sárga cipők, legutóbb pedig a szellős és formás bur kalapok.

Mikor az első piké mellény feltűnik a látóhatáron, én akkor mindig fádom.

Attól fádom, hogy majd milyen meleg lesz ezután. Ha fürdőháztulajdonos lennék, szeretném a nyarat, így azonban nem szeretem.

Mert az ember ilyenkor izzad, lusta lesz, álmatlan, étvágytalan s mint nem fürdőtulajdonos nem is pénz. És ahogy így elmélkedünk a nyárról, egyszerre csak azon vesszük magunk észre, hogy mindig kevesbedünk. Az utcák hamisítatlan porát mindig kevesebb tüdő fogyasztja, mert a tüdőbirtokosok legnagyobb része falun nyaral.

Egy ilyen falun nyaraló ismerősömtől kaptam a maap a következő epistolát: „Pajtás! Elhagytam a várost, azt a holt életet... Itt fekszem most a törvénybíró kertjében egy cseresznye fa alatt s hallgatom mint hucozozza a törvénybíró a sárga rigót.

Ingujjra vagyok vetkezve, a lábaimon nincs cipő, de a kezem ügyében ott van a hatalmas falusi cipő.

Tudod, ha itt hust akarunk enni akkor már két héttel a azándék előtt meg kell tenni az előkészületeket. Nyolcz falu mészárosának kell tanácskozásba kezdeni, hogy nyolcz falu lakossága részére levágjon-e egy hitvány növedék marhát. De ezt is csak feljebb tudják kímélni, a másik felét elteszik bucsu napjára.

Hanem hát, hogy a további soromról írjak, el kell mondanom a következőket: Reggel, hogy alig pitymallik, felkelek s melegen üdvözlöm házigazdámnak, a törvénybírónak a feleségét. Te, — micsoda asszony az! Piros mint a róza, egészséges mint a makk s kívánatos, mint egy hatszáz ezer koronás osztálysorsjegy.

Mikor ez meg történt, neki vágok a harmatnak. A füzes alatt szoktam találkozni a tiszteletes urral, aki megkínál tobákkal s elmondja, hogy mit álmodott.

Azán együtt megyünk s szidjuk a szemitákat. Mikor a nap már erősen pörköl bennünk, visszazármazunk a felvégi kocsmában, minthogy a kocsmárosnak három szép leánya van, — szidjuk az — antiszemitákat.

Tíz óra felé haza nézek s megfűt melegen üdvözlöm a törvénybíróét s eszem asztán aludtjejet. Akkor lustálkodom a kert végében délig. Délben csibét eszünk. Minden nap csibét, hol rántva, hol sütvé, hol forrázva...

Ebéd után újból kezdem, amit elhagytam ebéd előtt. De legközelebb új pontot veszek föl e mostani életem műsorába:

„Elszöktetem a törvénybíróét.

De erről majd legközelebb írok.“

En.

NAPIHIREK.

— **Lelkészek meghívása.** A h. b. ö. s. z. ö. r. ményi egyház Zsigmond Sándor egyházkerületi főjegyzőt, Kábépedig. F. Varga Lajost majtisi lelkészt hívta meg lelképásztorává. Gratulálunk a szerencsésen választott gyülekezetekre.

— **Lónyay grófné Gasteinban.** A Lónyay grófi pár e hó 18-án érkezik Gasteinba és 8 napig fog ott maradni. Lipót, belga király, a legszigorubb inkognitóban már oda érkezett az Ausztria szállóba.

— **A mai sertés vásár.** A tegnapi napon újra megnyílt a debreczeni sertés piac, amely az újabb sertés betegségek miatt bezártak. Tegnapi mindössze százötven darab sertést hajtottak fel.

— **Piaczmizériák.** Debreczenben mindig igen feltűnő szerepet játszott a piac sőt ma is, míg csak a főtevezéskor el nem kasszirozzák valahogy a zöldség piacot; a melyről szinte meglepő, hogy tudja enni ideig elnézni a város, hogy napról-napra ott disztelenkedjék. Már az állandó kofasátraktól ki akarják cserélni új vassátrakkal, sőt hír szerint a sátorosort végleg elakarják tüntetni, — szerencsére a próbasátrak oly ruták és izléstelenek, hogy nem sokat veszít a város az eltűnő bódékkal, De ez még csak külsőség. Komoly panaszt emelhetünk közegészségi tekintetből is, jelenleg két piac részről. A halpiacról és a Dégenfeld téri husarúlokról van szó. — Az első építkezések folynak s e miatt egy pár halarúlo formálisan elfoglalja a járdákat, úgy hogy most jóformán alkalmatlan a közlekedésre. Azonkívül néha olyan apró halakat árulnak, a melyet törvény értelmében tilos eladni, sőt olykor állott hal is akad a piacon. Ezekből arra lehet következtetni, hogy a napi vizsgálatokat nem tartják meg az orvosok. — Ugyanezt bizonyítja az, hogy tegnap délután egy szegény ember felvitt a bűnügyi osztályhoz egy darab disznóhúst, melyet a Dégenfeld téren vett s a mely borsókás volt. Ime Debreczenben, ez is megeshetik napi orvosi vizsgálatok mellett. Talán nem felesleges ha a lelkiismeretre felhívjuk a figyelmét az intéző köröknek.

— **Kedélyes körlevél.** A mai postával kaptuk a kevetkező körlevelet: Ismerőseimet, barátaimat, felpereseimet és hitelezőimet ez uton is értesítem, hogy az igazság szolgáltatás rendelkezéséhez képest lakásomat hat heti időtartamra az aradi kir. fogházba helyeztem át. Csöndes részvét, sommás keresetek és levelek ide czimzendők. Mikor új lakásomba ezennel szivesen meghívom fent már elsoroltakat, egyben tudatom, hogy szivar és dohányfélékkel kiki tartozik magát ellátni. A r. a. d. 1900. június 6. Szeretetteljes tisztelettel Szathmáry Zoltán alperes és államfogoly.

— **Halálozás.** A mezőturi ev. ref. egyháznak 23 éven keresztül szolgált lelképásztora: **Lukács Dániel**, ki nemzeti szabadságharcunk alatt hadügyminiszteri fogalmazó volt — életének 82 ik, lelképásztorkodásának 51-ik évében elhunyt.

— **A Petőfi dalkör lobogója.** Nagyon sokan nem látták és nem láthatják a Petőfi dalkör szombaton fölavatott lobogóját, — melynek mezeje piros és fehér s trikolorrá a rudon levő szalagok teszik. Mától fogva ki-ki

megnézheti a diszes lobogót a Kardos László czég Kossuth-utczai kirakatában.

— Dankó Pista Debreczenben.

Dankó Pista az országos hírv. zenész, ki oly sok szép dalt adott a magyar népnek, ma este tartja daltámulatával az első előadást. Az »Angol királynő« udvar helyiségében. A műsorát közöljük. Elég válogatott különösen Göre Gábor bíró uram nótái töltik be nagy részét. A műsor a következő:

1. Hét országban nincsen olyan czimbalmos. (Szövegét írta Gárdonyi Géza, zenéjét: Dankó Pista.) Karkisérettel énekli: Török Béla. 2. Piros rózsá, ibolya. (Szövegét írta: Pósa Lajos, zenéjét: Dankó Pista.) Harmatos rózsám... (Szövegét írta: B. M., zenéjét: Dankó Pista.) Énekli: Losonczy Etel. 3. Göre Gábor nótája. (Szövegét írta: Gárdonyi Géza, zenéjét: Dankó Pista.) Karkisérettel énekli: Kertész József. 4. Most van a nap lemenőbe. (Szövegét és zenéjét írta: Dankó Pista.) Énekli: Losonczy Etel és Kolozsváry Jenő. 5. Nagy népies egyveleg tánczczal. (Szövegét és zenéjét írta: Dankó Pista.) Mikor még a bajszom csak egy csipet vót. (Szövegét írta: Gárdonyi Géza, zenéjét Dankó Pista. Durbints sógor. Talán lú kend... (Szövegét írta: Gárdonyi Géza, zenéjét: Dankó Pista: Bujjék kendnek a bőrébe... (Szövegét írta: Péterffy Tamás, zenéjét: Dankó Pista. A szólomokat éneklik: Kertész József és Lantos István karkisérettel. 6. Ha meghalok nemsokára... (Szövegét írta: Hegyi József, zenéjét: Dankó Pista.) Énekli Losonczy Etel. 7. (Nagy népies egyveleg) Maros partján halászgunyhó. (Szövegét írta: Pósa Lajos, zenéjét: Dankó Pista.) Bus az gölya le van a tó csapóva. (Szövegét írta: Gárdonyi Géza, zenéjét: Dankó Pista.) Szóll az Isten, kedves fiam Noé. (Szövegét írta: Gárdonyi Géza, zenéjét Dankó Pista. A tárkányi leányok. (Szövegét írta: Gárdonyi Géza, zenéjét: Dankó Pista. Éneklik: Lantos István és Kertész József; karkisérettel. 8. Addig érik a gyümölcs a fán, (Szövegét és zenéjét írta: Dankó Pista. Ez a világ mivóna... (Szövegét írta: Géza, zenéjét írta: Gárdonyi Géza, zenéjét: Dankó Pista.) Karkisérettel éneklik: Kertész József és Lantos István. (Folyt. köv.)

— **Polgár Jámor Feencz temetése.** Tetelene született. Virilista volt Heves és Bihar-megében s Debreczenben, hol rendkívül közig. bizottsági tag, a ref. egyháznál presbitér, a gazdasági egyesületnek tagja és hosszabb ideig alelnöke volt, míg végre hosszas gyöngékedés és 3 heti szenvedés után 85 éves korában f. hó 9-én elhunyt. Sok alapítványt tett, többek között a főiskolai kántusnak is. Temetése tegnap d. u. 3 órakor kezdődött Mester utcán levő házában, honnét a főiskolai kántus gyászénekei után a nagy templomba vitték porréseit, hol nagy közönség jelenlétében Dicsőffi József ev. ref. lelkész, tartott remek prédikációt a régi kor gyermeke fölött. Majd az ifjuság énekarának gyászos dallamai után megindult a rengeteg koszorúval elhalmozott halottas kocsi a Hatvan-utczai temető felé, hol öt némán várta a néma sirhelom. A temetés, melyen városunk előkelőségei is megjelentek — nagy és általános részvét mellett este 6 órakor ért véget.

— **Magyar lakadalma.** Hiába, a réz nem tagadja meg magát. Kik éltek túl nyomó részeit a bohém természetű emberek között

töltötték el, úgy látszik értenek is a hangulatos jó kedv csináláshoz, — a saját körükben is. Különben is akik szerencsések voltak látni a ma délután a piacon végig robogó kocsis sorok, azok bizonyosan ilyen [szavakra] fakadtak:

— Ez már aztán lagzi.

A nászmenet előtt — mi mindenesetre a legnagyobb feltűnést keltette, — felrózsázott bottal, tánczó paripán vágatott egy lobogó gyolcs ingü vőfény, majd a násznép, s végül a boldog pár; Magyar Lajos, s menyasszonya: Jónás Malhild.

A fiatal pár a nagytemplomban esküdött örök hűséget egymásnak, hol az egyházi funkciót Békési Lajos s. lelkész végezte.

A mi pedig azutániakat illeti, a már a »heje huja haj«-ban nonplusz ultra volt. Járta az »eszem-iszom«, a tánc ki világos kivitárig. Még a hegedű is másképpen szólott, nem úgy mint a »vendég«-nek.

— **A „Petőfi-dalkörnek“** tegnapelőtt, szombaton délután végbement, szépen sikerült zászlófelavatási ünnepélyre ifj. Komlóssy Arthur Budapestről távirati uton egy esinos üdvözlő verset küldött, melyet azonban akkor, a vidám hangulatban lefolyt népes bankett alkalmával — miután elkésve érkezett, — már nem lehetett felolvasni, — aktualitásánál fogva itt mutatjuk be tehát olvasóinknak:

„Dalban a nép lelke, dalban a szív lángja,
Áldás a „Petőfi-dalkör“ zászlójára!“

Ifj. Komlóssy Arthur.

Ugyanezen alkalomra Kovácsi Kálmán, lapunk belmunkatársa szintén küldött be egy hangulatos költeménye a dalkör érdekes elnökének: Komlóssy Arthurnak, mely szintén elkésve érkezvén, az ünneplő közönség élszavak után nem élvezhette azt. Különben ezen verset tegnapi számunk közléséből már ismerik olvasóink.

— **Verekedés az utcán.** Különös estü kalandja volt minap Veress Sándor, a volt operáénekes daltársulatának. Veress, aki most énekeseivel a vidéket járja, legutóbb Lussin piccolóban tartott előadásokat. Hazatérőben éjszaka értek a fiume-budapesti vonal Fuzine állomására. A kocsi, amelyben Veress és társasága ültek, zsufolva volt, még a folyosón is emberek állottak; egy csomó horvát uri ember mégis erőnek erejével oda akart fölszállani. A kalauz figyelmeztette őket:

— Itt nincs hely!

A horvátok erre mindjárt dühbe jöttek és ráförmedtek a kalauzra:

— Betyár magyar, kinek akarsz te parancsolni? Azért is ide szállunk be!

— De mikor itt egy sincs!

— Hogy mersz itt magyarul beszélni? kiabáltak most még hangosabban a horvátok és félretaszítva a kalauzt, felugráltak a kocsi, folyton durván szidva a magyarokat. Az utasokat ez az erőszakoskodás, de kivált a szitkolódás felbosszantotta és le akarták őket szállítani. Valóságos véres verekedés támadt, amiből bőségesen kivette a részét Veress, kinek tudvalevően épen olyan erős az ökle, mint a torka. A horvátok közül többen súlyosan megsebesültek, míg végre csendőrök avatkoztak a dologba, akik nagy nehezen rendet csináltak. A horvátok közül néhányat letartóztattak. A vonat csak 15.

perczésessel folytathatta az utját a vasuti csata után.

— **Elveszett kutya.** Egy kávé barna him vizsla kutya Hatvan utcán elveszett. Szives megtaláló kéri, hatvan ut. 58. sz. a. vinni, hol illő jutalomban részesül.

— **Elveszett pénz.** Egy szegény cseléd leány a József kir. herczeg utoza elejétől a Csapó utcáig menve 10 frtot elvesztett kéri a becsületes megtalálót, hogy azt a rendőrséghez adja be, hol megfelelő jutalomba részesül.

Egy érdekes eset a vármegyénél.

Hajdu vármegye közigazgatási bizottsága, a tegnapi napon tartott ülésében újból tárgyalta a Hajdu-Böszörményben üresedésbe jött »Arany sashoz címzett gyógyszerész személyes üzleti jogosítványának adományozása ügyét. Miként annak idején lapunk már közölte, a gyógyszerész jogositvány okmányozását a belügyminiszter az 1876 évi XIV-t. cz. 134 § a utolsó pontja rendelkezése értelmében a vármegye közigazgatási bizottságához utalta. Az eljárás ezen törvény szakasz szerint az, hogy az alispán a gyógytári jogositvány elnyerésére vonatkozólag pályázatot hirdet, a beérkezett pályázati kérvényeket az érdekelt községnek kiadja, a tekintetben való nyilatkozás végett, hogy kinek kívánja a gyógyszerész jogositványt adni; s a fenálló szabályok értelmében a közigazgatási bizottság, a kinek kezében az adományozási jog van, az illető község jelöltjét, illetve ajánlottját egyenlő minősítvény mellett csak ezen esetben mellőzheti, ha a jelölt ellen alapos kifogás tehető. Hajdu-Böszörmény város a szabályoknak megfelelőleg meghallgattatván, jelentékeny nagy többséggel Eksey Gábor ottani illetőségű okleveles gyógyszerészt — a ki jelenleg B. Ujvárosban működik mint egyik ottani gyógyszerész — ajánlotta, illetve a patikai jogot ennek adni kérte. A közigazgatási bizottság f. évi április havi ülésében — nem találya semmi kifogást fenforogni, a Böszörmény város jelöltje Eksey Gábor ellen — a szóban forgó patikai jogot egyhangu heti metával neki adta, s ezt a belügyminiszteriumhoz bejelentette. A közigazgatási bizottság betamaból egy pár gyógyszerész a pályázók közül — a kik termetesen ezen jelentékeny vagyontképező jogot magok szerették volna elnyerni, — megapellálta, annál az oknál fogva, hogy Eksey Gábornak volt már előzőleg is egy gyógyszerész-tára Gömör megyében a 980 lelket számláló Felső Balogon, a melyet nem okmányozás útján nyert, ugyan hanem átruházással pénzüértvett, és azon, az 1892-ben nem tudván abból megélni tudott, s miután a fenálló szabályok úgy rendelkeznek, hogy ha egy gyógyszerész gyógyszerész jogositványát alapos indok nélkül másra ruházza át, az átruházástól számított 10 év alatt, új gyógyszerész felállítására jogositványt nem nyerhet; szerintök Ő, a h. böszörményi patikai jogra nem is reflektálhat.

A belügyminiszter ezen felebbezéseket figyelembe véve, a közigazgatási bizottságnak határozatát feloldotta, s a bizottságot új választás megejtésére hivta fel azzal az indokolással, hogy nem a közigazgatási bizottság volt az illetékes annak az elbírálására, hogy Eksey Gábor a felső balogi gyógytárát alapos indokból ruházta át másra, hanem ennek elbírálása — miniszteri jogot képez.

A közigazgatási bizottság ezen miniszteri indokolást sérelmesnek látva, most újból feliratot intéz a belügyminiszteriumhoz előző választásának megerősítése iránt, annál az oknál fogva, mert meggyőződése szerint azt elbírálni, hogy valamely pályázó gyógyszerész ellen forognak é fenn kizárási

okok avagy sem, csak az lehet illetékes elbírálni, a kinél az adományozási jog van, — miután nincsen sehol sem kimondva az, hogy kizárólag a belügyminiszter jogát képezné annak elbírálása, hogy vajjon egy pályázó gyógyszerész, már birt gyógytárát alapos vagy alaptalan okból ruházta é át másra; ellenkezőleg, a dolog természete hozza magával, hogy minden mellék körülményt, és indokot csak az bírálhat el illetékesen, a ki a dolog érdemében dűsbeni hivott, s a mikor, a közigazgatási bizottság, az Eksey Gábor felső balogi gyógytárának, átadását alapos indokból történtnek találta; ehez joga volt, és pedig csak neki mint adományozónak voltjoga ehez, egy szóval a bizottság ragaszkodik, jogaéhoz.

Nagy érdeklődéssel várják a vármegyében és méltán így várhatják a miniszter döntését ez ügyben s remélik hogy idejében a közigazgatási bizottságnak kétségtelen jogai megvédése körül kifejtett indokait az illetékes felsőbb helyen bizonyosan figyelembe veszik s Eksey Gábort a kit törvényes alapon és jogosan jelölt H. Böszörmény város és jogosan választott meg a közigazgatási bizottság, törvényes alapon nyert jogositványában megerősítik.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

Budapest. jun. 11. (Érk. este 8 órakor.)

A napirend előtt Ugron Gábor öntötte ki patgói beszédében az ő keserveit: a miért az összeférhetlenség bizottság megint elhalasztotta az ő ügyét, hogy előbb a Rátkay-ügyet tárgyalja.

— Ha ez a halasztás kedvezés akar lenni, akkor nem kérek belőle! kiáltotta. Ha megüldözés akar lenni, akkor tiltakozom ellene!

És háborgását azzal végzte:

— Nem járja, hogy eagem még tovább is ki tegyék a piszkosági szakértők támadásainak!

Nyomban Rakovszky István is kontrázott Ugronnak, de Apáthy Péter nyomban erőlyesen, zajos tetszés közt bizonyította be nekik, hogy a bizottság ellen való vádak teljesen alaptalanok.

Személyes kérdésben szólott aztán Tisza István is egy nagyhasú mondatot vesztett az ellenzék, különösen Ugron felé. Ez a mondat, mely rögtön „szálló ige” lett így szól:

— Vannak összeférhető ügyek, amelyek tisztességtelenek és vannak összeférhetetlen ügyek, amelyek mégis tisztességesek!

Élénk tetszés hangzott erre és miután még Rátkay szólott, Visontai Somának pedig a szólás jogot meg sem adták, az eleven ki bevezető véget ért.

A gazdasági munkás pénztárakról szóló javaslatot mindenfelől elfogadták: Rátkai; Makfalalvay; még a bőszevu Visontai is helyesléssel szólott intenczióiról. Azután Major is beszélt, az általános vita véget ért, és Darányi miniszter nagyhatásu, lendületes beszédében szólott a javaslat nagy missziójáról a munkaadó és munkás közt. Beszéde után tetszés és taps közt általánosságban elfogadta a ház egyhangulag a javaslatot.

Temetés és dijkiosztás.

Budapest, június 11. (Érk. este 9 órakor.) Nagy az izgalom katonáknál két nap óta. Kosztolányi őrmester e katonai lövöldé-

ben szíven lötte Pleckel szakaszvezetőt. Kosztolányit nem tartóztatták le. A szerencsétlenség Pleckelnek a tulbátorságából eredt. A ugyanis a tüzelésre adott jel alatt észrevette, hogy az egyik céltábla inog. Hirtelen felugrott az árokból s a tábla mögé álva, azt megigazitotta. Ekkor dördült el az őrmester fegyvere, mely kioltá a szakaszvezető életét.

Pleckelt, egyike volt a lederekabb katonáknak, s a ki egy szerencsétlen asszonyt és két gyermeket hagyott itt. Tegnap délután temették el. Kivonult az egész ezred tisztikara. A temetés előtt azonban érdekes ünnepelely folyt le az üllői uti kaszárnyában.

Ekkor osztották ki ugyanis a főváros 1000 korona alapítványát ama derék altisztek között, a kik a legénység tanítása körül a legnagyobb sikereket érték el.

S a kitüntettek között ott volt Kosztolányi őrmester is, a ki ép oly derék szorgalmas, buzgó küzdő, mint a minő szerencsétlenség áldozata volt.

Kosztolányi 200 koronát kapott s a díj kiosztó ezredes, az egész legénység előtt megdicsérte. Ekés szavakkal buzdította a további buzgalomra, de a tegnapi szerencsétlenségről egy szót sem szólt.

Peking megszállása.

London. jun. 11. (Érk. este 9 ó. 20 p.)

A tiencin-pekingsi vasuti vonalat idegen katonák állítják helyre pánccélosvonatokra felszerelt ágyuk védelme alatt. A mint evel a munkával elkészülnek, 10,000 főnyi mindenféle nemzetiségű katonaságot küldenek Péking megszállására. Egy kozáksapat felkerít a szolgálatra ment Tienczin környékére miközben néhány ezer bennszülött, puskákkal lándzsákkal és kardokkal fölfegyverezve, rájuk támadt. A kozákok a támadókra lőttek és néhányat megöltek közülük. Egy orosz hadnagya megsebesült. A zavargások már Nincsvangra is kiterjedtek ügyforgalom pang.

A kínai háboru.

Budapest, (A Debreczeni Hirlap eredeti távirata. Érkezett este 11 órakor 80 perczkor.) Az európai hatalmakat végre rákényszerítette a baxerek lázadásának újabb fordulatok hogy komolyan lépjeék fal. Pekingsbe 10 000 különféle nemzetiségű katona fog menni.

Egy püspök szélütése.

Budapest A Deb. Hirlap eredeti távirata, (Érk. este 11 ó. 36 p.) Zalla győzi püspököt, ki agg kora daczára is élénk részt vett az egyházi ügyek vezetésében már egyszer kisebb mérvű szélütés érte. Tegnap ismét szélütötté úgy hogy most válságos helyzetben van.

Az olasz király Párisban.

Páris, jun. 11 (Érkezett este 8 órakor.) A Figaro jelentése szerint Umberto olasz király a nápolyi herczeg kíséretében július elején Párisba utazik, a hol körülbelül nyolc napot fog tölteni.

A bolgár ujjonc katonák felesketése

Szófia, jun. 11 (Erkezett este 8 órakor.) Tegnap eskették föl az egész helyőrség ujjonczeit. Ferdinánd fejedelem maga is ott volt és beszédet mondott, a melyben felkükre, kötötte az ujjoncoknak a zászlóeszkü fontosságát és a katonáknak a trón és a hazá iránt való kötelelességeit.

Apróság.

Tünet.

— És bizol benne, hogy a kis doktor hívesz?

— Bizony; a mamát már (nem is szenvedheti.

Gyöngéd biztatás.

— No, Lilike, megismerkedtél azzal a fiatal emberrel?

— Meg, eleinte nagyon félnék volt, de aztán gyöngéden biztattam.

— Hogyan?

— Kétszón kértem tőte tíz pengőt.

Az utcán.

Hölgy: De... ura... én egyáltalán nem emlékszem, hogy...

Ur: Nem tesz semmit; ha sohasem látam volna nagysídot, akkor is reá ismernék.

Plágium.

Komponista: No, ezt a dalt meg fogja tanulni a közönség!

Igazgató: Oh, már régen tudja.

Mai kislányok.

— Nos, hogy van megelégedve az új nevelőkisasszonnyal?

— Eddig még nem volt egyetlen rendezvénye sem: hát még nincsen a kezében!

Gyász.

Fogorvos: Ha úgy tetszik, majd kéjgázzal húzom ki a fogat, nagysám.

— Özvegy: Kéjgáz? Nem illik, kérem, mert most gyászban vagyok.

Az első.

Inas: Kárászbankár a lábát törte... tessék hozzájárítani.

Fiatal orvos: Hála istennek, — milyen szerencsétlenség!

Költségvetés.

Kikapós ur Párisba készül. Egy barátjától kér felvilágosítást a költségekre vonatkozólag.

— Azt hiszem, — szól a jó barát, — napi 50 frankkal kijöhetsz.

— Igen ám, de a feleségemet is elviszem.

— No, akkor napi 25 frank is elég.

Férjek tizparancsolata.

Mint minden ember, úgy a családi életben is szabályokat kell felállítani, a melyeknek betartásával lehetséges csupán az együttélés.

De minthogy a feleségét megrendszabályozni nem lehet, mert ők csak azt szeretik, ami szabálytalan és rendetlen, ennél fogva a következő tizparancsolatot ajánljuk azon tisztelt férjek figyelmébe, a kik jövő életük boldogságát állandó alapokra fektetni óhajtják.

I. ne: 1. Én vagyok a te feleséged, a ki minden akaratodat ellenzem és minden befolyásodnak ellenállok, idegen feleségeid ne legyenek te előtted, hogy azokat imádjad.

2. Feleséged nevét csak dicsérve említsd (Sokaknak nehéz)

3. Emlékezz nődre, hogy vásár és ünnepnapokon új ruhára van szüksége és vele sádj. (E pontot megtartani csaknem lehetetlen.)

4. Anyósodat kiváltképen tiszteljed, hogy hosszú életü legyen házi békéd. (Hát akinek nincsen, mert olyan boldog is van.)

5. Ne ölelj, csak a feleségedet. (De nem mindig. Jóból megárt a sok. Néha, gyakran, ritkán soha.)

6. Ne parancsolj, csak fizess. (Vagyis néman törj mindent és elégtételt ki nőd szeszélyes vágyait.)

7. Ne orozz sok csókot a feleségedtől. (Mert úgy sem kapsz).

8. Hamis tanúságot ne szólj, hanem a feleségedé legyen mindig az utolsó szó. (Ez annyit jelent, hogy mindenben kuss).

9. Felebarátod feleségét kerüld, s házába ne fogadd. (De csak otthon, szállodában már találkozhatsz vele).

10. Se főzés, se sütés, se mosás, se vasalás, se mángorlás, se takarítás, se cselédfogadás, se egyéb nőnemű dologba ne avatkozz. (Pedig nagy felfordulás van ilyenkor a házban, de a házi béke kedvéért sok mindent megtesz az ember)

E tiz parancsolatot naponként térden állva kell el imádkozni, hogy teljes bocsánatot nyerjen a férj.

Irodalom.

Pheidias. Az e című tanulmányt — mely az antik műtörténetet főnséges körében mozog s melyet Budapesten Hornyánszky V. cs. és kir. udvari szállító adott ki nyolczadretű 82 lepon, — S á f r á n y Lajos irta. a debreczeni ev. ref. főgymn. supplens tanára mely művét az ifju szerző első zsengejének nevezett. Mint értesülünk: sokoldalú tanulmányozás, széleskörű ismeret, nagy szorgalom, komolyság és lelkiismeretesség jellemzik e munkát anyira, hogy végig olvasva, önkénytelenül az a kérdés tör utat, hogy milyen lesz majd az érett gyümölcs, há ilyen az első zsenge is! Valóban sokat várunk az alapos készültégű szerzőtől s hisszük, hogy várakozásunkat a jövőben beteljesíti. A görög közmondással buzdítjuk az ifju szerzőt: „Arkhén — hémüsi pontos!” A műről, mely külső kiállítás tekintetében is izléses, tetszetős sőt gazdag — bővében szólunk, mihelyt birókunkban lesz.

Gyöngysorok.

Hogyha olykor rápillantok
Egy-egy gyászos koporsóra:
Ugy érzem, hogy szemfödél
A boldogság — lobogója.

A férfi — hol szenvedni kell, —
Cserélhetni bármely — nővel.
Kovácsi Kálmán.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatózsde.

Októberi buza	7.97.
Októberi buza	7.98.
Októberi rozs	7.16.
Májusi tengeri	5.97.
Juliusi tengeri	5.58.
Zab	5.20.

A cs. kir. szab. adriai biztosító társaság Tízszázötven és három tartotta meg rendezési közgyűlést. Az életterjesztett igazgatósági jelentés első sorban méla hangon emlékezett meg a röviddel ezelőtt elhunyt báró Reinelt S. E. igazgatósági tagról, a ki negyedszázadon keresztül vett tevékeny részt a társulat igazgatásában. A 61 ik (1899.) üzleti év alakulására vonatkozó számadatok közül a következő fontosabbakat emeljük ki. Az élet-

biztosítási ágazatban az 1899. évben kötet biztosítási ügyletek 311021.684 korona biztosított tőkére és 100 974 korona járadékösszegre rugnak. A biztosítási átlag 1899. december végével 205 millió korona tőkét és 538 639 kor. járadékot tüntet ki. A díjbevétele 8,646,702 koronát teszen, míg a halál és eléri esetekben teljesített fizetések 3,987,533 koronát igényeltek, s ezenfelül függő károokra 760.887 korona lón tartalékba helyezve. Ezen ágazat díjtartaléka és díjtételei 53,643,797 koronára rugnak. Az elemi (tűz és szállítmány) biztosítási ágazatok díjbevétele 17,550,045 koronát tett ki, viszontbiztosításokra 7,876,417 korona lón kiadás és kárfizetésekre — a viszontbiztosítókat illető rész levonása után — 6,746,165 korona fordított, míg függő károokra 989,040 korona lón tartalékba helyezve. E két ágazat díjtartaléka 10,134,294 koronára rug. A tűzbiztosítási ágazat 1899 ben ép úgy mint csaknem mindegyik bel és külföldi társaságra az adriai biztosító társulatra is feleltet kedvezőtlen volt és a végeredmény kedvező alakulása az egybegyűjtött tartalékok kamatai és az életbiztosítási mérleg kedvező eredményének tudható be, 100 000 korona adótartalék levonása után fennmaradó 1,002 388 korona nyeresémből 200.000 korona az életbiztosítási ágazat külön nyereségy tartalékának utaltatik át, mely ily módon 2,000.000 koronára emelkedik és osztalék címén — mint az előző évben — részvényenkint 150 korona kerül elosztás alá. A társulat tartalékai több mint 62 millió koronát tesznek, a melyből a díjtartalékra (saját szemlára, tudniillik a viszontbiztosítási rész levonásával) 55,226,356 korona, a nyereségytartalékokra 6,363,186 korona és az arfolyam ingadozási tartalékra (a tőke elhelyezéseknek 1899. évben beállott jelentékeny értékevesebbet levonása után 989,978 korona esik. Báró Reinelt a trieszti kereskedelmi kamara elhunyt elnöke helyébe ezen kamara első alelnökét: Dimmer Ferenczet választották be a társulat igazgatóságába.

CSARNOK.

Romba dőlt lelkek.

— Amerikai regény. —

Fordította: G—d J—f.

Folytatás.

70.

Felment azon szobába, hová Lőrinczet vitték. A küszöbön megállott kissé, közel volt az elájuláshoz. A téli nap sugarai az ablakon keresztül bevilágították a szobácskát. Ott feküdt ő a fehér ágyon, meredve, kísértetiesen. A kifolyt vért letörlek testéről és arca egész sértetlen volt. Beesett arccal, halott-halványan feküdt a vánkoson és az arany napsugár elárasztá fényével fekhelyét. Lőrincz! Lőrincz! Lőrincz!

E felkiáltásnál, melyben szerelem és halálos félelem öszponosult, a nő elől mindenki kitért. Odadőlt Lőrincz mellé és az élettelen alakot karjaiba zárta, mialatt a megmeredt arcot könyeivel és csókjaival elhalmozta. Minden el lón felejtve, minden meglet bocsátva. Nem maradt semmi, csak azon tény, hogy még szerette őt, hogy ez az ő férje, ki most haldokolva előtte fekszik.

Haldokol! Kétszer sem kellett az orvos szomorú arcába tekinteni, hogy erről meg lehessen győződni.

— Egy óra hosszig sem fog már élni, mondá az orvos, mintegy felelve Norina agályteljes kérdő tekintetére. Az is kétséges, vajlon eszméletre ébred-e valaha. Több más sérülés között agyarázkódást kapott, azonban ezen sérülések mindegyike halálos. Emberi segély itt többé mitsem tehet.

Norina tapasztalatlan szemei is a vánkosok közt nyugvó ábrázaton észrevehék a

halál félelmetes kinyomatát. Neje kezeivel átkarolta nyakát, arcát a haldokló keblére hájtá és egy tompa sohaj keletkezett ajkain. Ott feküdt, megmeredve mintha halva volna, mitsem tudva a megbocsátás és megbánás felől.

Az orvos elhagyta a szobát, s kint várt, azon esetre, ha ne talán segélyére szükség volna. Norina elküldött Gilberthez, egy más szolgát pedig a lelkészért küldött, mert lehet séges, hogy még mielőtt a lélek elhagyná a testet, habár egy pillanatra is, eszmélete vis-szterhet.

— Az lehetetlen — ő nem halhat meg! kiáltott kinos gyötrelmében kezeit tördelve. Ez több mint borzasztó!

Az orvos, ki újra belépett, fejét rázta. — Valóhan borzasztó. Azonban a bűnös utja rögs. Ő többé beszélni nem fog.

Gilbert Richárd jött, csaknem oly hal-vany volt, mint a bánkódó nő, kit itt talált. Az orvos volt, ki először találkozott vele s az eseményt elbeszélte. Midőn a szobába belépett, Norina az ágy szélénél állott, He-lén még mindig ott térdelt, haldokló férjét karjaiban tartva s ar-zát annak keblén el-rejtve. Egy tekiutet tudtára adá, hogy a bor-zasztó változás már megkezdődött.

És így feküdt itt a haldokló Lőrincz környezve azon három lény által, kiket az életben legjobban megsértett azonban szí-veikből a szenvedett igaztalanság érzete el-tűnt és csak a bánat es ijedség maradt hátra.

A pillanatok multak, mély esend ural-kodott az egész házban. Egyszer az orvos és a lelkész belopózkodtak, rátekintettek az előt-tük fekvő betegre, azután ismét egymásra néztek s visszavonultak. Lelkész és orvos itt már tehetetlen volt. A halál közzéjük lépett.

Anélkül, hogy a szemek megnyílnának, az eszméletlen alak egész testét hirtelen borzadály futja keresztül, Helén megrettenve emelte fel fejét. A borzadály egy pillanatil-rázza őt, mintha a lélek erőlködve törne utat magának a testből. Azután az alak kinyújtóz-kodott s nyugodt maradt.

(Folyt. köv.)

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszor ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító be-dörzsölésként alkalmazták köszvényénél, csúznál, tagzsugattásban és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készlet-ben van; fő raktár: Török József gyógy-szerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmá-val igen óvatossá legyünk, mert több kisebb-bérbétkü utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter-czégjegyzés nél-kül mint nem valódit utasítsa vissza.** RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT cs. és kir. udvari szállítók.

Tavaszi és nyári idény 1900.

Valódi brünni posztók.

Egy coupon mtr. 8 10 hosszú, el-jes urióltöny	frt. 2.75, 3.70 4.80 j6	valódi
(rokk, mellégy és nadrag beszerzési ar csak	" 6.— és 6.90, jobb " 7.75 finom " 8.65 finomabb " 10.— legfinomabb	gyap-juból.

Egy coupon fekete szalon-öltönyhöz frt 10.— vala-mint felöltőszövetek, turistaszövetek, legfinomabb kammgarn-szövetek stb. stb. szétküldés gyári árák mellett a szolid és legjobban ismert posztógyári raktár által

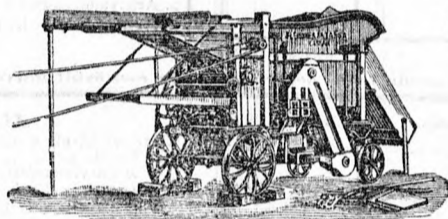
Siegel-Imhof Brünn.

Minták ingyen és bérmentve. Mintahű szál-lítás biztosítva. Az előnyök jelentékenyek, hogy magánmegrendelők a szöveteket di-rekte fenti czégtől, a gyár színhelyéről beszerzik.

FLEISCHER és TARSA

gépgyára és vasöntődéje, Kassán, Vám-utca 11.

ajánlja a gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával czél szerűen s gondosan gyártott jóhírnevű gépeit:

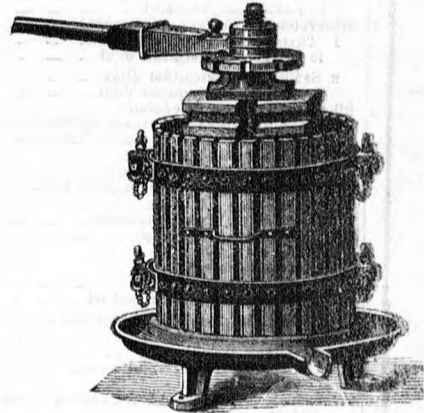
Cséplőkészleteit, cséplőgépeit, Bakar-élettisztító-rostáit, Borsajtóit s szőlőzúzóit.

Gyárt továbbá: MALOM, OLAJGYÁR- és SZESZGYÁR beren-dezéseket GÖZGÉPEKET, GÖZKAZÁNOKAT, mindennemű SZI-VATTYUKAT stb.

Bizományi raktár:

Sesztina Lajos urnál, DEBRECZENBEN.

Gazdasági gépeink s egyéb gyárt-mányaink árjgyzékét ingyen és bér-mentve küldjük.

20% engedményt kap mindenki.

GUMMI

és halhólyag, az egyedüli legbiztosabb, legmegbizhatóbb és teljesen ártalmatlan, gyorsan és könnyen alkalmazható óvszer férfiak és nők részére. Ára tuczonként eredeti párisi minőségben frt 1.—, 2.—, 3.—, 4.—, 5.—, 6.—, 7.— és frt 8.—, Bouts americ. tuczatja frt 3.—, 4.— és frt 5.—. Női óvszerek: Hasso tanár-féle frt 2.—, Mensinga tanár-féle frt 2.50, dr. Earlet-féle frt 3.— da rabonként. Ezen női óvszerek százszor is használhatók. Hügy szivacsok, valódi párisi, tuczonként frt 2.—, 3.—, 4.—, 5.— és frt 6.—. Diana óv havi kötő nőknek, legjobb a világon, drbja frt 2.50.

Kimerítő árjgyzék zárt borítékban ingyen és bérmentve. Megrendeléseket pontosan és diszkrétan eszközöl utánvót mellett vagy a pénz előleges beküldése után

J. REIF,
Bécs, Brandstätte 3.

1881-ben alapított hírneves higonai specialista cég.

ki e hirdetésre hivatkozik!

Dr. LENGIEL

nyirfa-balzsam

kir. szabad. Svédhonra

Már magában véve azon nő vényi nedv, amely a nyirfából kifolyik, ha annak törzsét megfurjuk, emberemlé kezét óta mint a legkitűnőbb szépitőszor volt ismeretes, ha azonban ezer nedv a feltaláló utasi-tásai szerint balzsammá alakítatik át, csak akkor nyer ugyszólván csodálatos hatást. Ha este megkenjük vele az arcot vagy más bőr-részeket, már másnap csaknem észrevétlenül pikkelyek válnak le a bőrről, amely ezáltal fehérré és gyöngéddé válik.

Ezen balzsam kisimítja az arczon a ránczokat és himlőhelyeket, ifju arczszint, a bőrnek fe-hérséget, gyöngédséget és üdeséget kölcsönöz a legrövidebb idő alatt eltávolítja a szeplőt, májfoltot és anyajegyeket, orvörösséget, bő-ratkát s a bőr mindenegyéb tisztátlanságát. Ára egy korsónak használati utasítással 3 ko-rona. Kapható minden jobb gyógyszerárban. A nyirfabalzsam által puhává lett bőr konzer válására ajánlatos ezzel egyidejűleg a dr. Lengiel féle.

Opo-krém
használni. Egy tégely 1 kor. 20 fil.

A dr. Lengiel-féle Benzoe-szappan a legalkalmasabb higienikus szap-an, mely a bőrt enyhévé és fehérré teszi és hivatva van a kalzsma jó hatását fokozni. Egy darab ár 1 kor, 20 fillér.

Főraktár Magyarország részére: TÖRÖK JÓ ZSEF gyógyszerára Budapesten Király u 12.

20% engedmény!

20% engedmény!

Cs. kir. szab. Adriai Biztosító-Társulat.

Főzárószám (A) (Életágazat.)

Az 1899 január 1-től december 31-ig eszközölt műveletekről.

Nyereség- és veszteségszámla.

BEVÉTEL:		korona	fl.	korona	fl.	korona	fl.	KIADÁS:		korona	fl.	korona	fl.	korona	fl.
1. Áthozott tartalékok:								1. Esedékes biztosítások és járadékokért:							
1. Díjtartalek	(viszontbiztosítások levonásával)	42.827,663	—	—	—	—	—	1. Haláleseti és vegyes biztosításokért	2.827,813	25	—	—	—	—	—
2. Díjtartalek		1.995,023	30	—	—	—	—	le: a viszontbiztosítottok hányada	281,409	57	—	—	2.546,403	68	—
3. Ervényesítések és visszavált. tartaléka		291,190	96	—	—	—	—	2. Éleleteseti biztosításokért	764,400	51	—	—	—	—	—
4. A kamattalb leszállítására szolgáló díjt.		400,000	—	—	—	45.513,877	76	le: a viszontbiztosítottok hányada	4,000	—	—	—	760,400	51	—
5. Nyereségtartalék		—	—	—	—	—	—	3. Életjáradékokért	395,319	91	—	—	—	—	—
6. Rendelkezésre álló tartalék		—	—	—	—	1.800,000	80	le: a viszontbiztosítottok hányada	2,542	24	—	—	392,777	67	3.699,581
7. Arfolyamigadozások tartalék		—	—	—	—	647,015	80	49.295,000	32	—	—	—	478,840	23	—
2. Független károk tartaléka 1898-ból (a viszontbiztosítások levonásával)		—	—	—	—	1.334,107	26	605,653	34	—	—	—	25,397	76	458,442
3. Díjbevétel:								3. Üzleti költségek (a viszontbiztosítottok által fizetett költségek levonásával):							
1. Haláleseti és vegyes biztosításokért		7.444,523	41	—	—	—	—	1. Szervezési költségek	—	—	—	—	—	—	—
le: viszontbiztosítások díjai		697,601	68	—	—	6.746,921	73	2. Üzletszerzési költségek	—	—	—	—	—	—	—
2. Éleleteseti biztosításokért		688,338	13	—	—	—	—	3. Igazgatási költségek	—	—	—	—	—	—	—
le: viszontbiztosítások díjai		4,894	76	—	—	683,443	89	4. Behajtási jutalékok	—	—	—	—	—	—	—
3. Életjáradékokért		813,840	65	—	—	—	—	5. Orvosi díjak	—	—	—	—	—	—	—
le: viszontbiztosítások díjai		—	—	—	—	813,840	68	6. Fizetett adók, illetékek és bélyegköltségek	—	—	—	—	—	—	—
4. Elhelyezett tőkék jövedelme:								Adótartalék	—	—	—	—	108,874	80	208,874
1. Folyószámla kamatok		—	—	—	—	49,671	46	Összesen	—	—	—	—	100,000	—	—
2. Kötvénykölcsönök kamatai		—	—	—	—	242,592	14								
3. Jelzálogkölcsönök kamatai		—	—	—	—	14,620	—								
4. Allam- és egyéb értékpapírok kamatai		—	—	—	—	1.689,357	65								
5. Ingatlanok tiszta jövedelme		—	—	—	—	—	—								
le: a terhek kamatai		—	—	—	—	214,863	50								
5. Egyéb bevételek:															
1. Kötvényilletékek		—	—	—	—	119,074	56								
2. Arfolyamnyereség értékpapírokon:		—	—	—	—	—	—								
a) tényleg bevételezve		—	—	—	—	—	—								
b) könyv szerint		—	—	—	—	—	—								
3. Arfolyamnyereség valutákon		—	—	—	—	18,973	23								
4. Egyéb bevételek		—	—	—	—	—	—								
Összesen						60.493,912	02								

Főzárószám (B) (Flemlé ágazatok.)

Az 1899 január 1-től december 31-ig eszközölt műveletekről.

Nyereség- és veszteségszámla.

BEVÉTEL:		korona	fl.	korona	fl.	korona	fl.	KIADÁS:		korona	fl.	korona	fl.	korona	fl.
1. Áthozott tartalékok:								1. Kifizetett károk (a kárbecslés költségeivel együtt):							
1. Díjtartalek		5.006,383	30	—	—	—	—	1. Tűzkárok	12.276,975	88	—	—	—	—	—
a) Tűzbiztosításokért		381,935	30	—	—	5.188,318	50	le: a viszontbiztosítottok által fizetett hányad	6.120,937	76	—	—	6.156,038	12	—
b) Szállítmánybiztosításokért		—	—	—	—	2.749,669	84	2. Szállítmánykárok	1.218,943	92	—	—	—	—	—
2. Nyereségtartalék		—	—	—	—	900,000	36	le: a viszontbiztosítottok által fizetett hányad	628,816	10	—	—	590,127	82	6.746,165
3. Rendelkezésre álló tartalék		—	—	—	—	565,376	36	9.403,364	70	—	—	—	—	—	—
4. Arfolyamigadozások tartalék		—	—	—	—	—	—	2. Üzleti költségek (a viszontbiztosítottok által fizetett költségek levonásával):							
2. Kártartalék a viszontbiztosítottokra eső és levonásával:								1. Jutalékok:							
a) Tűzkárokért		—	—	—	—	725,309	—	a) Tűzbiztosításokért	1.432,033	97	—	—	—	—	—
b) Szállítmánykárokért		—	—	—	—	249,747	—	b) Szállítmánybiztosításokért	16,711	80	—	—	1.448,745	83	—
3. Díjbevétel:								2. Igazgatási költségek	—	—	—	—	1.446,943	96	2.895,689
a) Tűzbiztosítási díjak		16.197,106	91	—	—	8.939,257	60	3. Fizetett adók, illetékek és bélyegköltségek	—	—	—	—	—	—	707,419
le: viszontbiztosítások díjai		7.257,849	31	—	—	—	—	3. Leírások:							
2. Szállítmánybiztosítási díjak		1.352,939	05	—	—	734,370	53	1. Leírások:							
le: viszontbiztosítások díjai		618,568	52	—	—	—	—	a) Szervezési költségekre	—	—	—	—	—	—	—
4. Elhelyezett tőkék jövedelme:								b) Ingatlanokra	—	—	—	—	—	—	—
1. Hitelintézeteknél és takarékpénztáraknál letéteményezett tőkék és váltók kamatai		—	—	—	—	58,757	44	c) Letárra (teljesen leírva)	—	—	—	—	—	—	—
2. Zálogkölcsönök kamatai		—	—	—	—	5202	41	d) Behajthatatlan követelésekre	—	—	—	—	—	—	—
3. Jelzálogkölcsönök kamatai		—	—	—	—	—	—	e) Egyéb leírások	—	—	—	—	—	—	—
4. Allam- és egyéb értékpapírok kamatai és osztalékai		—	—	—	—	350,545	81	2. Arfolyamvesztés értékpapírokon:							
5. Ingatlanok tiszta jövedelme		—	—	—	—	—	—	a) tényleg	—	—	—	—	—	—	—
le: a terhek kamatai		—	—	—	—	26,224	31	b) könyv szerint	—	—	—	—	—	—	—
5. Különféle bevételek:								3. Arfolyamvesztés valutákon	—	—	—	—	—	—	—
1. Kötvényilletékek		897,993	41	—	—	909,330	07	4. Független károk tartaléka:							
a) Tűzbiztosításokért		11,336	66	—	—	—	—	1. Tűzkárokért:							
b) Szállítmánybiztosításokért		—	—	—	—	—	—	a) folyó évben bekövetkezett károkat	869,660	—	—	—	—	—	—
2. Arfolyamnyereség értékpapírokon:		—	—	—	—	—	—	le: a viszontbiztosítottok hányada	272,980	—	—	—	596,680	—	—
a) tényleg bevételezve		—	—	—	—	—	—	előző években bekövetkezett károkat	241,939	—	—	—	—	—	—
b) könyv szerint		—	—	—	—	4,864	71	le: a viszontbiztosítottok hányada	132,485	—	—	—	109,454	—	706,134
3. Arfolyamnyereség valutákon		—	—	—	—	—	—	2. Szállítmánykárokért:							
4. Egyéb bevételek		—	—	—	—	51,147	12	a) folyó évben bekövetkezett károkat	464,435	56	—	—	—	—	—
6. Áthozott nyereség az életbiztosítások fő zárószámáról		—	—	—	—	—	—	le: a viszontbiztosítottok hányada	241,660	54	—	—	—	—	—
Összesen						22.102,517	01	előző években bekövetkezett károkat	91,334	54	—	—	—	—	—
								le: a viszontbiztosítottok hányada	31,203	—	—	—	—	—	—
								5. Tartalékok:							
								1. Díjtartalek:							
								a) Tűzbiztosításokért	3.718,264	15	—	—	—	—	—
								le: a viszontbiztosítottok hányada	4.354,709	59	—	—	—	—	—
								b) Szállítmánybiztosításokért	407,030	01	—	—	—	—	—
								le: a viszontbiztosítottok hányada	237,016	39	—	—	—	—	—
								2. Nyereségtartalék	—	—	—	—	—	—	—
								3. Rendelkezésre álló tartalék	—	—	—	—	—	—	—
								4. Arfolyamigadozások tartalék	—	—	—	—	—	—	—
								6. Nyereség-egyenleg 1899-ben	—	—	—	—	—	—	—
Összesen						22.102,517	01								

A) Életosztály.

Mérlegszámlák 1899 december 31-én.

Főmérleg B)

Elemi osztály.

VAGYON:		korona	fl.	TEHER:		korona	fl.	VAGYON:		korona	fl.	TEHER:		korona	fl.
1. Hitelintézetek, takarékpénztárak és bankoknál elhelyezett tőke		620,249	12	1. Képvényesek váltói		1.800,000	—	1. Részvényesek váltói		4.800,000	—	1. Alapítók		8.000,000	—
2. Ingatlanok Triestben, Bécsben, Budapestban és Milánóban (jegyzék szerint)		4.870,400	—	2. Rendelkezésre álló tartalék		647,015	80	2. Képvény Triestben és a képviselősekéknél		361,165	40	2. Nyereség-tartalékok		2.749,669	84
3. Értékpapírok (jegyzék szerint)		41.561,316	—	3. Arfolyamigadozások tartalék		479,626	51	3. Hitelintézetek, takarékpénztárak és bankoknál elhelyezett tőkék		3.453,577	02	3. Rendelkezésre álló tartalék		900,000	—
4. Folyószámlák 1898 december 31-ig járó kamatai		222,473	70	4. Díjtartalek		47.153,881	70	4. Ingatlanok Triestben és Milánóban (jegyzék szerint)		580,000	—	4. Arfolyamigadozások tartalék		510,352	12
5. Jelzálog-kölcsönök jegyzék (szó szerint)		323,777	90	5. Független károk tartaléka		400,000	—	5. Értékpapírok (jegyzék szerint)		8.228,979	—	5. Tűzbiztosítások díjtart.		5.363,554	56
6. Hasznavevési járadékok és tőkék		32,627	66	6. Arfolyamnyereség értékpapírokon		2.138,006	80	6. Fonti értékpapírok 1892 december 31-ig járó kamatai		41,874	05	6. Független károk tart.		170,131	62
7. Kötvénykölcsönök		4.509,186	29	7. Biztosító-társaságok követelése		655,226	78	7. Váltak és átvalányok tőzárja		1.014,692	67	7. Független károk		706,134	—
8. Követelések más biztosító-társaságoknál		85,020	38	8. Különféle hitelezők		357,250	68	8. Követelések más bizt.-társaságoknál		1.478,212	14	8. Független károk		282,906	56
9. Különféle ügynökségek		878,569	96					9. Különféle ügynökségek		2.249,867	87	9. Jubileumi alap tisztviselők leányainak kifizetésére		50,000	—
10. Követelések a társaság központi vezetésénél (folyószámla egyenl.)		658,300	70					10. Különféle adások		311,178	67	10. Biztosító-társaságok követelése		1.431,804	23
11. Különféle adások		8,758	73					11. Még nem törlesztett jutalékok és szervezési költségek		—	—	11. Életosztály (folyószámla egyenl.)		658,300	70
12. Még nem törlesztett jutalékok és szervezési költségek		—	—	</											